

РЕШЕНИЕ

№ 7925

гр. София, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 21.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **8037** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 54 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба, подадена от кмета на Столична община срещу Заповед № 18-8272/ 08. 08. 2022 г., издадена от началника на Службата по геодезия, картография и кадастър - [населено място], с която е одобрено изменението в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ. Столична, състоящо се в коригиране на част от северната граница на поземлен имот с идентификатор 68134.1943.2792 с поземлен имот с идентификатор 68134.1943.246 в съответствие с границата с улица-тупик по действащия регулационен план, кв. 21, местност „Б.-Киноцентъра“, съгласно приложени документи за уредени сметки по предходен регулационен план за УПИ V-246, кв. 24 с уличната регулация.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорваната заповед, като се иска нейната отмяна. В съдебното заседание процесуалният представител на Столична община се представлява от юрк. Д., която поддържа жалба и моли обжалваният административен акт да бъде отменен.

Ответникът - Началникът на Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място] не изпраща процесуален представител.

Заинтересованите страни П. Б. и Р. Б. се представляват от адв. Г., който моли жалбата да бъде оставена без уважение.

Съдът, като обсъди доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е подадена в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт и от заинтересовано лице, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган - Началника на СГКК в съответствие с предоставените му с чл. 54, ал. 4 от ЗКИР правомощия и в предписаната от закона форма. Административно производство е проведено съобразно законовите изисквания и не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Като правно основание за издаване на заповедта е посочена разпоредбата на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, съгласно която „кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: т. 2 - непълноти или грешки“.

П. Б. и Р. Б. са собственици на ПИ, находящ се в [населено място], Столична община, район „В.“, [улица], който имот по предходен документ за собственост представлява УПИ – парцел VI-245 от кв. 21 по плана на [населено място], местност „Б. – Киноцентъра“ с площ от 1520 кв.м.

Представен е също така и Нотариален акт за право на собственост върху недвижим имот, придобит по регулация № 116, том X., дело 5258/ 1968 г., съгласно който към УПИ VI-245 в кв. 24 по плана на С. – Б., местността „Киноцентъра“ се придава пространство от 30 кв. метра при съсед: улица, собственика и парцел V-246.

Административното производство е иницирано по заявление на заинтересованите лица П. Б. и Р. Б., с приложени към него писмени доказателства, както и изготвена скица-проект на изменението, в съответствие с изискването на чл. 54, ал. 4, изр. второ от ЗКИР, в която имотите, предмет на изменението, са индивидуализирани с граници и идентификатор. В изпълнение на чл. 26 от АПК административният орган е уведомил надлежно заинтересованите лица, включително и Столична община, район „В.“ за започналото производство с предоставена възможност да ангажират становище, от което ожалбоподателят се е възползвал.

Началникът на СГКК е приел възражението, подадено от Столична община, район "В." за неоснователно, като е издал Заповед № 18-8272/ 08. 08. 2022 г., с която е одобрил изменение в кадастрална карта и кадастрални регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ. Столична, одобрена със Заповед № РД-18-68/ 02. 12. 2010 г. за коригиране на част от северната граница на поземлен имот с идентификатор 68134.1943.2792 с поземлен имот с идентификатор 68134.1943.246 в съответствие с улица-тупик по действащия регулационен план, кв. 21, местност „Б. – Киноцентъра“, съгласно приложени документи за уредени сметки по предходен регулационен план за УПИ V – 246, кв. 24 с уличната регулация и се извършва въз основа на скица – проект № 15-817693-21.07.2022 г. с документи за собственост и съгласно проект на правоспособно лице. С издадената заповед се извършва промяна в границата на ПИ с идентификатор 68134.1943.246 като от 111 кв.м. площ преди промяната същата се намалява до 98 кв.м. При промяната на границите на ПИ с идентификатор № 68134.1943.2792 се променя площта на имота от 1726 кв.м. на 1739 кв. м.

В хода на съдебното производство е допусната и изготвена съдебно-техническа експертиза, в която вещото лице е посочило, че съгласно регулационен план, одобрен със Заповед 5292 от 27. 08. 1958 г. /който е действащ и към настоящия момент/ от ПИ

245 са образувани парцели /УПИ/ VI-245, X.-245 и X.-245 от кв. 21. ПИ 68134.1943.2792 е произлязъл от парцел VI-245 от кв. 21. Със същия план е образувана улица-тупик между о.т.211а-211б, осигуряващ достъп до X.-246. Този тупик е с ширина 3 метра и е разположен в ПИ 249, намиращ се северозападно от имота на заинтересованата страна. В регулационния план границите на отредените парцели са предимно по имотните граници, което се отнася и за имота на заинтересованата страна. Вещото лице е уточнило още, че регулационният план от 1958 г. е приложен по отношение на [улица]и по отношение на улицата-тупик, като прилагането му е по одобрения план, а не по изработения впоследствие цифров модел. По отношение на процесния по делото имот, който е с много малка площ, разликата е минимална. Вещото лице е уточнило също, че със скицата-проект /л. 38 от делото/ се изменя границата на ПИ 68134.1943.2792 в северния ъгъл на имота, като 13 кв. м. се придава към имота на заинтересованата страна. Така отразената в скицата-проект придаваема площ е част от закупената площ от 30 кв.м. при прилагане на регулационния план с Нотариален акт № 116, том X., дело 5258 от 3. 12. 1968 г.

Вещото лице е посочило също, че новопроектираните граници на имот с идентификатор 68134.1943.2792 съответстват на имотните граници съобразно легитимиращите документи за собственост, приложени по делото, като придадената с обжалваната заповед площ от 13 кв. м. попада в обхвата на площта от 30 кв.м., закупена с № 116, том X., дело 5258 от 3. 12. 1968 г. По отношение на ПИ 68134.1943.246 Столична община не е представила документи за собственост.

В експертната е отразено, че възникналите сметки по регулация за придадената към УПИ VI-245 в кв. 24 площ от 30 кв.м., уредени от праводателите на заинтересованите лица, попадат в северния ъгъл на парцел УПИ VI-245 от кв. 21. Придадената с обжалваната заповед площ от 13 кв.м. представлява част от придадената към имота на заинтересованата страна част от 30 кв.м. по регулационния план, съответно част от парцел VI-245 от кв. 21 по действащия регулационен план и не засяга предвидената улица-тупик нито по оригинала на плана, съхраняван в СО – Н., нито по съществуващата по място ситуация. Улицата-тупик по действащата регулация, одобрена със Заповед № 396 от 5. 12. 1964 г. не съвпада с кадастралното ѝ заснемане по КК като ПИ с идентификатор 68134.1943.246, като в така заснетия имот е включена и част от УПИ VI-245 кв. 21, която част е процесна по делото.

При постановяването на своя съдебен акт съдът се довери на заключението на вещото лице, като прие, че същото е изготвено от компетентно вещо лице и отговаря в пълнота на поставените задачи.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като депозирана в законоустановения преклузивен срок срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Оспорваният се явява заинтересовано лице по смисъла на § 1, т. 13 от ДР във връзка с чл. 54, ал. 4 от ЗКИР като носител на вещно право върху недвижим имот, което право е засегнато от одобреното изменение. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна. Административното производство е започнало по заявление на заинтересованите лица

с приложени към него писмени доказателства, както и е изготвена скица-проект на изменението, в съответствие с изискването на чл. 54, ал. 4, изр. второ от ЗКИР, в която имотите, предмет на изменението са индивидуализирани с граници и идентификатор. На основание чл. 26, ал. 1 от АПК административният орган е уведомил надлежно за започналото пред него административно производство заинтересованите лица. Същият е зачел правилото за предоставяне на възможност на страните за запознаване с приложените към преписката доказателства и за изразяване на становище и възражения, в съответствие с изискванията на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от АПК. Административният орган не е допуснал нарушение на чл. 35 от АПК. Актът е издаден при пълно изясняване на относимите към спора факти и обстоятелства.

При издаване на оспорената заповед не са допуснати и нарушения на материалния закон. Условието, при които е допустимо отстраняване на непълноти и грешки в кадастралната карта и кадастралните регистри, са императивно установени в чл. 54, ал. 1 – ал. 6 от ЗКИР. Според чл. 54, ал. 1 от ЗКИР непълнотата или грешката се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, изготвен от правоспособно лице по кадастъра /чл. 51, ал. 5 от ЗКИР/. Когато СГКК установи, че от представените писмени доказателства и скица-проект за изменение е налице обективно несъответствие между отразеното в кадастралната карта и действителното положение на имота към датата на одобряване на кадастралната карта, проектът за изменението се одобрява със заповед на началника на СГКК, която се придружава от скица-проект за изменението. В съдебното производство по оспорване на заповедта за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри се преценява въз основа на писмените доказателства, приложени към проекта за изменението, дали е налице обективно несъответствие между отразеното в кадастралната карта и действителното положение към момента на одобряването на кадастралната карта, т. е. налице ли са непълноти или грешки, които според дефиницията на § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР представляват несъответствията в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри.

В процесния случай, видно от приетите по делото писмени доказателства, процедираното изменение на кадастралната карта се изразява в коригиране на част от северната граница на поземлен имот с идентификатор 68134.1943.2792 с поземлен имот с идентификатор 68134.1943.246, в съответствие с границата с улица-тупик по действащия регулационен план, кв. 21, местност „Б.-Киноцентъра“, съгласно приложени документи за уредени сметки по предходен регулационен план за УПИ V-246, кв. 24 с уличната регулация.

От изготвената по делото експертиза се установява, че възникналите сметки по регулация за придадената към УПИ VI-245 в кв. 24 площ от 30 кв.м., уредени от праводателите на заинтересованите лица, попадат в северния ъгъл на парцел УПИ VI-245 от кв. 21. Придадената с обжалваната заповед площ от 13 кв.м. представлява част от придадената към имота на заинтересованата страна част от 30 кв.м. по регулационния план, съответно част от парцел VI-245 от кв. 21 по действащия регулационен план и не засяга предвидената улица-тупик нито по оригинала на плана, съхраняван в СО – Н., нито по съществуващата по място ситуация. Улицата-тупик по действащата регулация, одобрена със Заповед № 396 от 5. 12. 1964 г., не съвпада с

кадастралното ѝ заснемане по КК като ПИ с идентификатор 68134.1943.246, като в така заснетия имот е включена и част от УПИ VI-245 кв. 21, която част е процесна по делото.

ПИ с идентификатор 68134.1943.246, представляващ улица-тупик е предвиден за изграждане съгласно Заповед № 396 от 05.12. 1964 г. на СГНС, като същата е с проектна площ от 82 кв. м. и не засяга частта от посочения ПИ – предмет на изменението. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че следва да се промени цялата северозападна граница на имота по улицата-тупик, а не само частично, както е съгласно издадената заповед. Обхватът на изменението се определя от заявителя, а неговото съответствие с правата на собственост и регулационния статут на имота е доказано с надлежни документи.

По делото не е спорно, че заявената административна процедура по изменение на кадастралната карта засяга имот с идентификатор 68134.1943.246, който в кадастралния регистър е записан с начин на трайно ползване: за друг вид застрояване. Собственикът на този имот, а именно Столична община оспорва изменението, но реално не противопоставя свои собственически права. Действително, съгласно чл. 56 от ЗОБС, за временните постройки, улиците, площадите, общинските пътища и други линейни обекти на техническата инфраструктура не се съставят актове за общинска собственост, освен ако в специален закон е предвидено друго. Следва да се посочи обаче, че от представените по делото доказателства и от изготвената съдебно-техническа експертиза се установява, че улицата-тупик по действащата регулация, одобрена със Заповед № 396 от 5. 12. 1964 г., не съвпада с кадастралното ѝ заснемане по КК като ПИ с идентификатор 68134.1943.246, като в така заснетия имот е включена и част от УПИ VI-245 кв. 21, която част е процесна по делото.

Поради изложените съображения, съдът намира оспорената заповед за законосъобразна, което налага жалбата да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претенцията на заинтересованите страни за присъждане на направените от него по делото разноски ще следва да бъде уважена. Своевременно от страна на жалбоподателя е направено възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лева, което съдът намира за основателно. С оглед на липсата на правна и фактическа сложност по делото, размерът на адвокатското възнаграждение трябва да бъде съобразен с разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1/ 09. 07. 2004 г., като адвокатското възнаграждение следва да бъде определено на 1 250 /хиляда двеста и петдесет/ лева без ДДС, която сума е дължима от Столична община. Следва да бъде осъден жалбоподателят да заплати и сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща заплатения от заинтересованите страни депозит за вещо лице.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 29-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на кмета на Столична община срещу Заповед № 18-8272/ 08. 08. 2022 г., издадена от началника на Службата по геодезия, картография и кадастър - [населено място]

ОСЪЖДА Столична община да заплати на П. Н. Б. и Р. М. Б. сумата в размер на 1400 /хиляда и четиристотин/ лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен

съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: